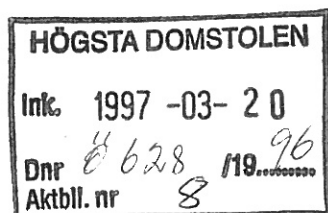

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

YTTRANDE
1997-03-19

Mål nr
Ö 628/96

Högsta Domstolen

1997-03-20

Högsta domstolen
Avdelning 2
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

Räntefordran på utbetald lönegarantiersättning

Högsta domstolen har beslutat att bereda Konkursförvaltar-
kollegiernas förening tillfälle att yttra sig i rubricerade
mål mellan staten genom kronofogdemyndigheten i Väster-
norrlands län och advokaten Jan Carlson i dennes egenskap av
konkursförvaltare i Riquma Energi AB. I anledning härav anför
föreningen följande.

Sammanfattning

Föreningen anser att den av kronofogdemyndigheten förda talan
bör bifallas och att Högsta domstolen således skall finna att
ränta skall utgå på utbetalda lönegarantiersättningar enligt
6 § räntelagen från dagen för respektive utbetalning till och
med dagen för upprättande av utdelningsförslag i konkursen.

Skäl för föreningens ställningstagande

Det synes inte råda någon tvist att arbetstagaren själv under åberopande av bestämmelserna i 5 kap 11 § konkurslagen (1987:672) jämfört med 3 § och 6 § räntelagen (1975:635) är berättigad erhålla ränta på förfallen lönefordran med förmånsrätt enligt 12 § förmånsrättslagen (1970:979).

Enligt föreningens erfarenhet är det heller inte ovanligt att arbetstagaren på grund av för sen löneutbetalning förutom sin lönefordran efter beslut av konkursförvaltare jämväl tillerkännas dröjsmålsränta, vilken ränta därefter utbetalas av länsstyrelsens lönegarantienhet.

Enligt föreningens uppfattning torde det heller inte råda tvekan om att i de fall staten utbetalat ränta till arbetstagaren enligt föregående stycke staten också är berättigad att enligt 28 § lönegarantilagen (1992:497) förutom kapitalbeloppet erhålla även utbetald ränta i utdelning från konkursboet före det arbetstagaren erhåller de belopp som med förmånsrätt må tillkomma denne därutöver.

Föreningen menar också att man måste beakta att den beloppsmässiga omfattningen i varje särskilt fall av förmånsrätten enligt 12 § förmånsrättslagen ej bestämmes - primärt av gällande lagstiftning utan av det anställningsavtal som i varje särskilt fall föreligger mellan arbetstagaren och arbetsgivaren. Det känns därför främmande att förmånsrätten - först efter konkursbeslutet - skulle kunna påverkas av bestämmelserna i förordningen (1993:1139) om hantering av statliga fordringar, och då endast till den del utbetalning skett från lönegarantin.

För det fall statens talan skulle vinna bifall har det underhand framförts att detta skulle innebära att staten skulle få

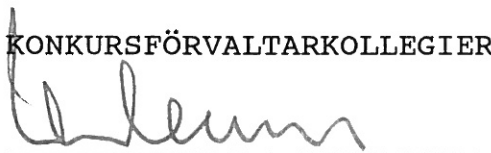
utdelning "på bekostnad av" borgenärer med sämre förmånsrätt. Även om det är tveksamt om detta i sig är ett bärande argument vill föreningen påpeka att sådan effekt i de allra flesta fall inte kommer att uppkomma. Den effekt som kommer att bli mest vanlig är att staten erhåller ränta "på bekostnad av" den anställde.

Föreningen grundar sitt påstående i föregående stycket på att utbetalning enligt lönegarantilagen är per arbetstagare beloppsmässigt begränsad; numera till ett belopp som i de flesta fall är otillräckligt. För det fall löneborgenären har en fordran om kr 200.000, kommer endast kr 100.000 att betalas genom lönegarantin. Löntagaren har en kvarstående bevakningsgill fordran om kr 100.000, på vilken ränta skall beräknas enligt 5 kap 11 § konkurslagen. Om det vid upprättandet av utdelningsförslaget finns medel tillräckligt att utdela t ex 75 % på de fordringar som omfattas av 12 § förmånsrättslagen, blir storleken på denne löntagares utdelning - men faktiskt till mindre del även övriga löneborgenärens - beroende av om ränta räknas på kr 200.000 eller endast de kr 100.000, som denne löntagare har kvar att personligen fordra.

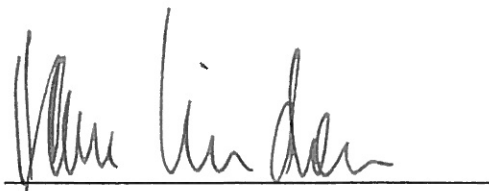
Föreningen har svårt att se att bestämmelserna i lönegarantilagen kan tolkas på så sätt att den del av arbetstagarens fordran, som förskotterats honom av staten, skall löpa utan ränta från den dag statens utbetalning skett.

Föreningen finner att de skäl staten åberopat som grund för sin talan därför bör ligga till grund för Högsta domstolens avgörande.

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

/Lars Wenne/

/Hans Lindell/